ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ବାଇଶ

Jeff Pippenger
2026-01-02

ସଂଖ୍ୟା ବାଇଶ

ପୂର୍ବ ଲେଖାରେ “ସାପଶାବକମାନଙ୍କ” ପିଢ଼ି ଭାବରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚାରିଟି ସନ୍ଦର୍ଭମଧ୍ୟରୁ ଆମେ ଅର୍ଦ୍ଧପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଥିଲୁ। ମାଥିଉରେ, ଯୋହନ ଓ ଯୀଶୁ ଉଭୟେ ଫାରିସୀମାନେ ଏବଂ ସଦୂକୀମାନଙ୍କୁ ସାପଶାବକମାନଙ୍କ ପିଢ଼ି ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରନ୍ତି। ଯୋହନ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେବାବେଳେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ ଯେ, ଯୀଶୁ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ପରେ ଆସିବେ—ସେ ନିଜ ଖଳିଆଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଶୋଧନ କରିବେ। ଯୀଶୁ, ଶେବାର ରାଣୀ ଓ ନୀନବେର ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେଇ, ଯୋହନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରି ତାହାକୁ ଅଧିକ ବିସ୍ତାର କଲେ। ନ୍ୟାୟ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିରେ ଘଟେ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ପମାନଙ୍କ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ଶୟତାନ। ସଙ୍କେତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ି ସଙ୍କେତ ଖୋଜୁଥିବା ବିଷୟକୁ ଯୀଶୁ ଯୋଗ କଲେ।

ମାଥିଉ ତେଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଫରିଶୀମାନଙ୍କ ଓ ସଦ୍ଦୁକୀମାନଙ୍କ ଉପରେ “ହାୟ” ଘୋଷିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ଓ ବିଚାରର ପ୍ରକ୍ରିୟା ପୁନର୍ବାର ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଛି। ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ ତେଇଶ ଅଧ୍ୟାୟର “ହାୟ”ମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ।

> ଫରୀସୀମାନେ ଏକତ୍ର ସମାବେଶ ହୋଇଥିବା ବେଳେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମେ କ’ଣ ଭାବୁଛ? ସେ କାହାର ପୁତ୍ର?”
>
> ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର।
>
> ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଦାଉଦ ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ କିପରି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି, ଯେପରି କହିଛନ୍ତି, ‘ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୋର ପାଦପୀଠ କରିଦେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ମୋର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସ।’ ଯଦି ଦାଉଦ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି, ତେବେ ସେ କିପରି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ହୋଇପାରେ?
>
> ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆଉ କେହି ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 22:41–46.

ଯେତେବେଳେ ଆଉ କୌଣସି ଆଗାମୀ ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା କ୍ରିୟାକଳାପ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା, ସେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୀଶୁ ଆଠଟି “ହାୟ” ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ତେରୋ ପଦରେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେବା ପାଇଁ ସେହି “ହାୟ” ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି। ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାରଠାରୁ ହିଁ ଶେଷ ବର୍ଷା ଢାଳାଯାଏ। ଏହି ଆଠଟି “ହାୟ” ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯେମାନେ ଏମିତି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବାକୁ ଦାବି କରନ୍ତି, ଯାହା କୌଣସି ମଣିଷ ଖୋଲି ପାରେନି, ଏବଂ ଏମିତି ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଦାବି କରନ୍ତି, ଯାହା କୌଣସି ମଣିଷ ବନ୍ଦ କରି ପାରେନି। ଦର୍ଶନରେ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ଶୂନ୍ୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଉଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେବାର ଭଣ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଉଥିଲା ଯେ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ଅଛି। ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ।

> “ଅନେକେ ଯିହୁଦୀମାନେ କ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରି ଓ କ୍ରୁଶରେ ବିଧାଇବାରେ ଯେ ପଥ ଅନୁସରଣ କଲେ, ତାହାକୁ ଭୟଭୀତ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତ ି; ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଲଜ୍ଜ ାଜନକ ନିର୍ଯାତନାର ଇତିହାସ ପଢ଼ିବାବେଳେ, ଭାବନ୍ତ ି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ୁ ଭଲପାଆନ୍ତ ି, ଏବଂ ପେତ୍ର ଯେପରି ତାଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କଲେ, ସେପରି ସେମାନେ କରିନଥାନ୍ତେ ,

> କିମ୍ବା ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଧାଇଲେ, ସେପରି କରିନଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟ ପଢୁଥିବା ଈଶ୍ୱର, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରିଥିବା ସେହି ପ୍ରେମକୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆଣିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା, ସେଥିପାଇଁ ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅନେକେ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ କ୍ରୁଶର କାହାଣୀ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଅଶ୍ରୁପାତ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଆଗମନର ସୁସମ୍ବାଦକୁ ଉପହାସ କଲେ । ଆନନ୍ଦରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଭ୍ରମ । ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁ ଭଲପାଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଘୃଣା କଲେ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହୋଇନଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ମହାପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିଲା । ଏବଂ ପୂର୍ବର ଏହି ଦୁଇ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏପରି ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶରେ, ଯାହା ମହାପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ଦେଖାଏ, ସେଥିରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଲୋକ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଧାଇଥିଲେ, ସେପରି ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଧାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତେଣୁ ମହାପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରୁନାହାନ୍ତି । ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ନିର୍ଥକ ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ଯେ ଭାଗକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି ଭାଗକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ନିର୍ଥକ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଶୟତାନ, ଏହି ପ୍ରତାରଣାରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ, ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରେ, ଏବଂ ଏହି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କର ମନକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ, ନିଜ ଶକ୍ତି, ନିଜ ଚିହ୍ନ, ଓ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାମ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଫାନ୍ଦରେ ବନ୍ଧି ରଖିବା ପାଇଁ ।” Early Writings, 258–261.

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦଟି ବିଧବାମାନଙ୍କ ଘର ଗ୍ରାସ କରିବା ଓ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଧିକ୍କାର ଅଟେ। ପଞ୍ଚଦଶ ପଦର ଧିକ୍କାର ହେଉଛି, ସେମାନେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମାନ୍ତର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ଅଧିକ ନରକର ସନ୍ତାନ କରିଦେବା ପାଇଁ। ଷୋଡଶରୁ ବାଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ମନ୍ଦିରର ନାମରେ ଶପଥ କରୁଛନ୍ତି।

> “ଏହା ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ କଥା ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୂତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଏ। ପରମେଶ୍ୱର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମେ ଆଉ ତାଙ୍କ ବିପରୀତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନାହିଁ। ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶୈତାନଙ୍କର ଗୁଣାବଳୀ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆତ୍ମା, ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସତ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତିକୁ ପ୍ରତିହତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସେହି ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଶୈତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛି—ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ନିଜମାନଙ୍କ ହୃଦୟର କଠୋରତାରେ ସେମାନେ ଏମିତି ଅଧିକାର ହସ୍ତଗତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ସେମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯାହା ସେମାନେ କେବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ମହାନ ଶିକ୍ଷକ କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଉଲଟାଇଦେବି, ଉଲଟାଇଦେବି, ଉଲଟାଇଦେବି।’ Battle Creek ରେ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଆମେ,’ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଅଗ୍ନି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ କୋମଳ ଓ ବିନମ୍ର କରାଯାଇନାହିଁ।” Manuscript Releases, volume 13, 222.

ତେଇଶ ଓ ଚବିଶ ପଦରେ ନ୍ୟାୟ, କରୁଣା ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାକୁ ଅବହେଳା କରିବା ପାଇଁ ଧିକ୍କାର ରହିଛି। ପଚିଶ ଓ ଛବିଶ ପଦରେ ପାତ୍ରର ବାହାରକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାର ଢୋଙ୍ଗ ବିଷୟ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଭିତରକୁ ନୁହେଁ।

> “‘ଆମ ପାଖରେ ଏହି ଧନ ଅଛି,’ ପ୍ରେରିତ ଆଗକୁ କହିଲେ, ‘ମୃତ୍ତିକାର ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯେପରି ଶକ୍ତିର ଉତ୍କର୍ଷତା ଆମରୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ।’ ଈଶ୍ୱର ଚାହିଲେ ନିଷ୍ପାପ ଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ସତ୍ୟକୁ ଘୋଷଣା କରିପାରୁଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ନୁହେଁ। ସେ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମୂହର ସାଧନାରେ ଉପକରଣରୂପେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ—ଦୁର୍ବଳତାରେ ବେଷ୍ଟିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ—ବାଛନ୍ତି। ଅମୂଲ୍ୟ ଧନଟି ମୃତ୍ତିକାର ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଏ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ

> ପୃଥିବୀକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଥାଏ। ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ମହିମା ପାପର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଥାଏ।" Acts of the Apostles, 330.

ତାପରେ ସତାଇଶ ଓ ଅଠାଇଶ ପଦ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଚୁନକାମ କରାଯାଇଥିବା ସମାଧିମାନଙ୍କ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶର ଶେବ୍ନା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରେ; ସେଠାରେ ଶେବ୍ନା ନିଜ ପାଇଁ ତିଆରି କରୁଥିବା ଅଦ୍ଭୁତ ସମାଧିକୁ ନେଇ ଗର୍ବୋନ୍ମତ ହେଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ତାହାରେ ରହିବ ନଥିଲା; କାରଣ ଈଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ମୁଖରୁ ଦୂରସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଥିଲେ। ସେହି ଦୂରସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ର ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ସମାଧି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ଯିଏ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ସେହି ଏକେ ସମାଧିରେ ସମାଧିସ୍ଥ ହେବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା। ତାପରେ ଅଷ୍ଟମ ହାୟ ଏହା କହେ:

> ହାୟ, ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ଫରିଶୀମାନେ, କପଟୀମାନେ! କାରଣ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ସମାଧି ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ଏବଂ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର କବରମାନଙ୍କୁ ଅଲଙ୍କୃତ କରୁଛ; ଏବଂ କହୁଛ, 'ଯଦି ଆମେ ଆମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦିନରେ ଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହଭାଗୀ ହେଉ ନଥାନ୍ତୁ।' ଏହେତୁ ତୁମେ ନିଜେ ନିଜଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛ ଯେ, ତୁମେ ସେହିମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ତେଣୁ, ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର।
>
> ହେ ସର୍ପମାନେ, ହେ ବିଷଧର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ କିପରି ନରକର ଦଣ୍ଡରୁ ପଳାଇପାରିବ?
>
> ଏହେତୁ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଉଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହିଙ୍କୁ ତୁମେ ହତ୍ୟା କରିବ ଓ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହିଙ୍କୁ ତୁମ ସମାଜଗୃହମାନଙ୍କରେ ଚାବୁକ ମାରିବ ଓ ନଗରରୁ ନଗରକୁ ତାଡ଼ନା କରିବ; ଯେପରି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଝରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଧାର୍ମିକ ରକ୍ତର ଦାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁ, ଧାର୍ମିକ ହେବଲଙ୍କ ରକ୍ତଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବରଖିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଜଖରିୟାଙ୍କ ରକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ମନ୍ଦିର ଓ ବେଦୀର ମଧ୍ୟରେ ବଧ କରିଥିଲ।
>
> ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଏହି ପିଢ଼ି ଉପରେ ଆସିବ। ମାଥିଉ 23:29–36।

ସର୍ପମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ବିଷଧରମାନଙ୍କର ବଂଶ, ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ବିଚାରାଧୀନ ହେଉଛନ୍ତି। ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ନ୍ୟାୟ ଶେବାର ରାଣୀ ଏବଂ ନୀନବେର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ହାବେଲରୁ ଜଖରିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ରକ୍ତ ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ, ଯେଉଁମାନେ ବିଷଧର, ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସରୁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆନ୍ତରିକ ଇତିହାସରୁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଲୂକ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀର ବିଷଧରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଥିବା ଚାରିଟି ଉଲ୍ଲେଖର ଶେଷଟି, ଏବଂ ଏହା କେବଳ ମାଥିଉ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ। ଚାରିଟି ଉଲ୍ଲେଖ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ, ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ନିଜମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଶୈତାନଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୀମାନେ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୀମାନେ ଭାବରେ। ବିଭେଦକରଣର ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବା ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଦୂତ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି।

ଶାସ୍ତ୍ରର ପବିତ୍ର ବୁନଟରେ, ନାମମାନେ କେବଳ ଚିହ୍ନ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ମୃଦୁସ୍ୱରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ—ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ତଳେ ଗାଇଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ, ଯାହା ମୁକ୍ତିର ହୃଦୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆଦମରୁ ନୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ନାମର ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ସୁସଂଗଠିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହା ବଂଶାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଏ। Adam ର ଅର୍ଥ "ମନୁଷ୍ୟ," ଏବଂ Seth ର ଅର୍ଥ "ନିଯୁକ୍ତ।" Enosh ର ଅର୍ଥ "ମରଣଶୀଳ" (ମୃତ୍ୟୁର ଅଧୀନ), ଏବଂ Kenan ର ଅର୍ଥ "ଶୋକ।" "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତି/ଆଶୀର୍ବାଦ" (Mahalalel) ମାଧ୍ୟମରେ, ସ୍ୱର୍ଗ "ଅବତରଣ କରିବ" (Jared)। ସ୍ୱର୍ଗ "ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ କିମ୍ବା ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି" (Enoch) ଭାବରେ ଅବତରଣ କଲା, ଯିଏ ନିଜ ପୁତ୍ର Methuselah ("ସେ

ମରିଲେ, ଏହା ପଠାଯିବ") ମାଧ ମରେ ବିଚାରର ସନ୍ଦେ ଶ ଘୋଷଣା କଲେ। ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ୍ ।ଙ୍କ ର ଏକ "ଶକ୍ତ ି ଶାଳୀ" ବର୍ଷାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସ୍ଥ ି ତି ହେବ, ଯାହା Lamech (ଶ୍ୱ ।ସ)ଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ, ଏବଂ ସେ Methuselah ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ଯେପରିକି ମଧ ରାତ୍ର ି ର ଧ୍ୱ ନି ଦ୍ୱ ି ତୀୟ ଦୂତ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେଲା। Methuselah ଥିଲେ ଦ୍ୱ ି ତୀୟ ଦୂତ ଏବଂ Lamech ଥିଲେ ମଧ ରାତ୍ର ି ର ଧ୍ୱ ନି, ଯାହା Noahଙ୍କର ପ୍ର ଳୟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କୁ ପହଞ୍ଚ ି ଲା।

ଆହୁରି ସାରଗର୍ଭୀତ ଭାବରେ କହିଲେ, ଏହି ନାମଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଘୋଷଣା କରେ: "ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଆଦମଙ୍କ ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ମରଣଶୀଳ, ଶୋକ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଅଧୀନ ହେବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦ୍ୱାରା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂକୁ ଅର୍ପିତ କଲେ ତଳକୁ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ, କ୍ରୁଶରେ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରକୁ ଘୋଷଣା କରି, ଯାହା ପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉତ୍ସର୍ଗ ଅନୁସରଣ କଲା।"

ଏହି ଦଶଟି ନାମ ସୁସମାଚାରର ସନ୍ଦେଶକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଧାରଣ କରିଥାଏ, ସେହି ସହ ଏମାନେ ସୃଷ୍ଟିରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସକୁ ଅନୁସରଣ କରି, ଶେଷରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନରେ ପରିଣତିକୁ ପହଞ୍ଚାଏ। ନାମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତ ଥିବା ଏହି ପ୍ରତୀକତା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ତାହାର ସମାନାନ୍ତର ରୂପକୁ ମିଳାଏ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ଆଲ୍ଫା ବଂଶାବଳୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 7 ର 144,000 ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓମେଗା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ।

ଯିହୁଦାର ଅର୍ଥ "ସ୍ତୁତି", ରୂବେନର ଅର୍ଥ "ଦେଖ, ଜଣେ ପୁତ୍ର", ଗାଦର ଅର୍ଥ "ସୁଭାଗ୍ୟ/ସୈନ୍ୟଦଳ", ଆଶେରର ଅର୍ଥ "ସୁଖୀ/ଆଶୀର୍ବାଦିତ", ଏବଂ ନପ୍ତାଲୀର ଅର୍ଥ "କୁସ୍ତି"। ମନଶ୍ଶେର ଅର୍ଥ "ଭୁଲାଇଦେବା", ଶିମିଓନର ଅର୍ଥ "ଶୁଣିବା", ଲେବୀର ଅର୍ଥ "ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା/ସଂଲଗ୍ନ", ଇସ୍ସାଖରର ଅର୍ଥ "ପୁରସ୍କାର", ଜେବୁଲୁନର ଅର୍ଥ "ସମ୍ମାନ/ନିବାସ", ଯୋଷେଫର ଅର୍ଥ "ବୃଦ୍ଧି", ଏବଂ ବିନ୍ୟାମୀନର ଅର୍ଥ "ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ପୁତ୍ର"।

ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ, ଯାକୁବ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କୁସ୍ତି କରିଥିଲେ ସେପରି ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇବା ସମୟରେ ଶୁଭଭାଗ୍ୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦିତ। ଏହି ସଂଘର୍ଷ ମାଧ୍ୟମରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରିବାଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ପବିତ୍ରୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାପଗୁଡ଼ିକ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଯାଏ, ଯାହା ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଏକ ନିୟମ-ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଥାଏ। ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ସମ୍ମାନପୂର୍ବକ ତାଙ୍କ ସହ ବାସ କରିବା, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବା, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି—ବାବିଲନରୁ ବିଶାଳ ଜନସମୁଦାୟକୁ ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ସନ୍ତାନମାନେ ଭାବେ ଡାକି ବାହାର କରିବା ପାଇଁ।

ଲିଆଙ୍କ ଛଅଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ରୁବେନ, ଯିହୂଦା, ଶିମିଓନ, ଲେବୀ, ଇଶ୍ଶାଖର ଓ ଜେବୂଲୁନ। ତାଙ୍କ ଦାସୀ ଜିଲ୍ପାହ, ଯାହାଙ୍କ ନାମର ଅର୍ଥ "ସୁଗନ୍ଧିତ ଝରଣା," ତାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ—ଗାଦ ଓ ଆଶେର। ରାହେଲଙ୍କ ଦୁଇଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଯୋଷେଫ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ। ରାହେଲଙ୍କ ଦାସୀ ବିଲ୍ହାହର ଅର୍ଥ "ଲଜ୍ଜାଳୁ କିମ୍ବା ଭୀରୁ," ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ ଦାନ ଓ ନପ୍ତାଲି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ, ଏଠାରେ ଥିବା ବଂଶାବଳୀ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ କେତେକ ରେଖା ପ୍ରଦାନ କରେ। ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଆଲ୍ଫା ଓ ଦଶ ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ବିପରୀତ ଭାବେ, ଓମେଗାରେ ବାରୋଜଣ ବଂଶଧର ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ବିଶିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଉପାଦାନ ଅଛି। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ, ଏବଂ ମନଶ୍ଶି ତାଙ୍କ ଭାଇ ଇଫ୍ରୟିମଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

ଉତ୍ପତ୍ତିର ଆଲ୍ଫା ବଂଶାବଳୀ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଓମେଗା ବଂଶାବଳୀ ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, କାରଣ ଉତ୍ପତ୍ତି ଉଦ୍ଧାରକାର୍ଯ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଆଲ୍ଫା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଓମେଗା-ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ, ଆଲ୍ଫା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଓ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୂରଣ କରନ୍ତି।

ଏହି ଦୁଇଟି ରେଖାର ପ୍ର ୟୋଗ ପ୍ର ।ୟଃ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ବିଦ୍ ।ନଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ କେବେବି "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ପ୍ର ଣାଳୀର ଦୃଷ୍ଟ ି କୋଣରୁ ନୁହେଁ। ଉତ୍ ତ ି ଓ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ରେ ଥିବା ଏହି ଦୁଇ ବଂଶାବଳୀ ଏହାର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ । ଯେ,

ପରମେଶ୍ୱର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତରରେ କଥା କହନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ଭାଷା ହେଉଛି ଲିଖିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଯେପରି ତାହା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି; ଏବଂ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟର ଭିତରେ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ରେଖା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ବିଦ୍ୱାନେ ସାଧାରଣତଃ ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ନାମମାନଙ୍କ ଅର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ତ୍ତା। ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୃଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟ ବେଶ ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖନ୍ତି, ତାହାକୁ ଏକ ନୂତନତ୍ୱ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମାନବୀୟ ପ୍ରଜ୍ଞା। ବିଷୟରେ ଅଧିକ କହେ; ଯାହାର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ନାମମାନଙ୍କ ଅର୍ଥମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ରୂପକକୁ ଦେଖିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ-ଆଡମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷମତା। ସେମାନେ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ବାରୋଟି ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ କେବେବି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ମଥି ଓ ଲୂକରେ ଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ବଂଶାବଳୀକୁ ଠିକ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ଶେଷ ସାତ ରାଜାଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ସାତ ରାଜାଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ, ଯିହୁଦାର ପ୍ରଥମ ସାତ ରାଜାଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ କିମ୍ବା ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଥମ ସାତ ରାଜାଙ୍କ ବଂଶାବଳୀକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହୁଛି ଯେ ସେମାନେ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ମୋର ଅର୍ଥ ହେଉଛି—ଯଦି ଆପଣ Google କୁ ପଚାରନ୍ତି ଯେ ଏହି ବଂଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଅଛି କି ନାହିଁ, ତେବେ ଉତ୍ତର "ହଁ," ଆଦିପୁସ୍ତକର ଆଦମଠାରୁ ନୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ "ହଁ" ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ଆଦିପୁସ୍ତକ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଦଶ ବଂଶଧରଙ୍କୁ କି ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି? ନା। କାଇନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଏବଂ ସେଥଙ୍କ ବଂଶାବଳୀକୁ କି ସେମାନେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି? ହଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରୁ ଏତେ ଦୂରେ ଯେ, ମନେ ହୁଏ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି। ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସେମାନେ ମାଥିଉ ଓ ଲୂକରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁଣିଥରେ, ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ବହୁ ଦୂରେ ଚୁକିଯାଆନ୍ତି। ଆପଣ ପଚାରନ୍ତି, ଏହା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱର୍ହ? କାରଣ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ବଂଶାବଳୀର ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସାରାଂଶ ଦେବା, ଏବଂ ଆରମ୍ଭରୁହିଁ ମୁଁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ମୁଁ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ଏହି ବଂଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକର ସାରାଂଶ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଏହା ଭାବନ୍ତି ଯେ ପରେ ଯାହା ଆସିବ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସରଳ ସାରକଥାହିଁ ଏହି ବଂଶାବଳୀ ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ବୁଝିବାକୁ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁ, ତେବେ ସେହିଥିରେ କାହାର ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଅବହେଳା ହେବ।

ଆଦମରୁ ନୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଂଶାବଳୀ ପରେ, ଆମେ ଆଦିପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବଂଶାବଳୀର ଦୁଇଟି ରେଖା ଦେଖୁଛୁ। ସେହି ଦୁଇଟି ରେଖା କାଇନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଓ ସେଥଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଆଦମରୁ ନୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଂଶାବଳୀ ଯେଉଁଥିରେ ଦଶଜଣ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବେ, ସେଥ ଓ କାଇନଙ୍କ ରେଖା ଉଭୟରେ ଆଠଜଣ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଏହି କାରଣରୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚାରିର ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ। ସେଥ ଓ କାଇନ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ କାଇନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେମାନେ ଯିଶାୟ ୨୮ ଓ ୨୯ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରବଳ ପ୍ରହାର ଆସିବାବେଳେ ବାତିଲ୍ କରାଯିବ। ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେମାନେ ବାଲୁ ଉପରେ ନିଜ ଘର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି। ଯେମାନେ ଶିଳା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ଏକ ଚୁକ୍ତି କରନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରଥମ ପିତର, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ଆସ୍ୱାଦ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ "ମନୋନୀତ ବଂଶ" ଅଟନ୍ତି। "ଅନେକ" ବାଲୁ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ "ଅଳ୍ପ" ମନୋନୀତ ହୁଅନ୍ତି।

କାଇନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ନାମମାନଙ୍କର ସିମ୍ଫୋନୀରେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ସୁର, କାରଣ ଏହି ନାମମାନେ ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାରା ଆଘାତିତ ହେବା ପରେ ନିରୁଦ୍ଦେଶ ଭ୍ରମଣକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ନିଷ୍ଫଳ ମାନବୀୟ ଗୌରବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସଚେତନବାଣୀକୁ ଅବହେଳା କରି କାଇନଙ୍କ ବଂଶ ପ୍ରତିଶୋଧପରାୟଣ ମାନବୀୟ ଶକ୍ତିରେ ଆବୃତ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଦେବତ୍ୱର ସ୍ୱୀକାର କରେ, ଯାହା ମାନବଜାତିର କଳାକୌଶଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ଯାହା ଏକ ଲୌହ-ସଂସ୍କୃତିକୁ ଗଢ଼େ; ସୁନ୍ଦର, କିନ୍ତୁ ହିଂସ୍ର, ଏବଂ ଆଶାହୀନ। ଶେଷ ଉକ୍ତିଟି ନାମମାନରୁ ଉଦ୍ଭବିତ କାଇନଙ୍କ ଆଠ ପିଢ଼ୀର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ସାରାବଲୋକନ।

ସେଥଙ୍କ ବଂଶ କାଇନଙ୍କ ବଂଶକୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଉତ୍ତର ଦେଉଛି। ମାନବଜାତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯେ ମାନବୀୟ ଦୁର୍ବଳତାରେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଶୋକ ପ୍ରଶଂସାରେ ପରିଣତ ହେବ। ଗୌରବକୁ ଅଭିମୁଖୀ ହୋଇ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ପଥରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ଚାଲୁଥାଇ, ପରୀକ୍ଷାକାଳ ମଧ୍ୟରେ,

“ଆଶା”ର ଆହ୍ୱାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୁକ୍ତିର ଜଳମାଧ୍ୟମରେ ବିଶ୍ରାମ ଆସେ। ଶେଷରେ କୁହାଯାଇଥିବା ସେହି ବାକ୍ୟଟି ନାମଗୁଡ଼ିକରୁ ଗ୍ରହୀତ ସେଥଙ୍କ ଆଠ ପିଢ଼ିର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ସାରାବଲୋକନ ଅଟେ।

ଆଠଟି ପିଢ଼ୀକୁ ଚାରି ପିଢ଼ୀକରି ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାର କାରଣ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ମିଶରର ଦାସତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ 400 ବର୍ଷ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେହି 400 ବର୍ଷ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ଶେଷ ହେବ। ପୌଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯେତେବେଳେ ଆଲ୍ଲା ଚୁକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା 215 ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ଅବଧି ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବଧିରେ ଚାରିଟି ପିଢ଼ୀ ଥିଲା। 430 ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏହି ଆଠଟି ପିଢ଼ୀ 215 ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ଅବଧିଟି ସେହି ଭଲ ଫାରାଓଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ଯିଏ ଯୋସେଫଙ୍କୁ ଜାଣୁଥିଲେ। 215 ବର୍ଷ ପରେ, ଏକ ନୂତନ ଫାରାଓ ଆସିଲେ, ଯିଏ ଯୋସେଫଙ୍କୁ ଜାଣୁନଥିଲେ। ତା'ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚାରି ପିଢ଼ୀର ସମୁଚ୍ଚୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଆଠ ପିଢ଼ି, ସମାନ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଚାରି ପିଢ଼ିର ନିଜସ୍ୱ ଅବଧି ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ ହେବା, କାଇନ ଏବଂ ସେଥଙ୍କର ଆଠ ପିଢ଼ିକୁ ଏହି ସମାନ ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେଥଙ୍କର ଆଠ ପିଢ଼ି କାଇନଙ୍କର ଆଠ ପିଢ଼ି ସହିତ ସମରେଖିତ ହୋଇଥାଏ। କାଇନ ସେହି ଅନେକଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେଥ ସେହି ଅଳ୍ପମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। କାଇନ ମାନବତାର ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ସେଥ ନୋହଙ୍କ ନିୟମର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ମାନବତାର ଚିହ୍ନ; ଯେତେବେଳେ କି, ଯୋସେଫ ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କର ବଂଶରେଖା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନିୟମର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଅଛି।

ତାପରେ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଚୟିତ ଜନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଶେମରୁ ଅବ୍ରାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶଟି ନାମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ବାବେଲର ଦୁର୍ଗର କାହାଣୀ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଚୟିତ ଜନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ଚୟିତ ଜନଙ୍କୁ ପରିଚୟ କରାଏ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ତ୍ରିବିଧ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ତୃତୀୟ ଓ ଅନ୍ତିମ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଇସ୍ହାକଙ୍କର ବଳିଦାନ। “ଏଗାର” ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଆଲଫା ଆରମ୍ଭ ଏବଂ “ବାଇଶ” ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଓମେଗା ସମାପ୍ତି। ନାମମାନଙ୍କର ଅର୍ଥରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ସଂଖ୍ୟାବିନ୍ୟାସରେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବିଶ୍ୱାସଠାରୁ କୌଣସି ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ। ବଂଶାବଳୀର ଏକ ପ୍ରୟୋଗ, ଯାହାକୁ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସେହି ହେଉଛି ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ, ଯାହା ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତୀକ।

> ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ପୁଅମାନଙ୍କର ନାମ ଏହିମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମାନୁସାରେ, ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ: ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁଅ ନେବାୟୋଥ; ଏବଂ କେଦାର, ଏବଂ ଆଦବେଏଲ, ଏବଂ ମିବସାମ, ଏବଂ ମିଶ୍ମା, ଏବଂ ଦୂମା, ଏବଂ ମସ୍ସା, ହାଦର, ଏବଂ ତେମା, ଯେଟୁର, ନାଫୀଶ, ଏବଂ କେଦେମା: ଏହିମାନେ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ପୁଅମାନେ, ଏବଂ ଏହିମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ, ସେମାନଙ୍କର ନଗରାନୁସାରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗାନୁସାରେ; ସେମାନଙ୍କ ଜାତିଅନୁସାରେ ବାରୋଜଣ ଅଧିପତି। ଆଦିପୁସ୍ତକ 25:13–16.

ଏହି ବାରୋଟି ନାମର ପରିଭାଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ, ତାହା ଏପରି ପଢ଼ାଯାଏ: “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକ ଭାବରେ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଏକ ଫଳବନ୍ତ, କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣୀୟ ଜନସମୁଦାୟ, ଯେଉଁମାନେ ଯୋଦ୍ଧାରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ; କିନ୍ତୁ ଇତିହାସତଃ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକ ଭାବରେ 11 ଆଗଷ୍ଟ, 1840 ରେ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ, ଶୋକାକୁଳ ହୋଇଥିଲେ। ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବଦେଶର ସନ୍ତାନ ବୋଲି କୁହାଯାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି ଆରବ ଦେଶରୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଇବ୍ରୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ସୁଗନ୍ଧିତ ମସଲାଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଏ। “assassins” ଶବ୍ଦଟି ଇସ୍ଲାମୀୟ ଇତିହାସରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଏବଂ ନିରବତାରେ ଆଣିଦିଆଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କ୍ରୁସେଡ୍ ମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଇସ୍ଲାମ କାଥଲିକ୍ ୟୁରୋପକୁ ଆବୃତ, ପରିବେଷ୍ଟିତ ଏବଂ ଅବରୋଧ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂୟମ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା

ସତେଜକରଣର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ 9/11 ରୁ ରବିବାର-ବିଧି ସଙ୍କଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ। ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କର ଏହି ବାରୋଟି ନାମର ପରିଭାଷା ସମସ୍ତ ଉପରୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ବୋଲ୍ଡ-ମୁଖାକ୍ଷରରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି।"

ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ବଂଶର ବାରୋଟି ନାମ, ଯଦି ଆପଣ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ତାଲିକାରେ ଗଣନା କରନ୍ତି, ତେବେ ତେରୋଟି ହୋଇଥାଏ। ତେର ହେଉଛି "ବିଦ୍ରୋହ"ର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସଂଖ୍ୟା; ହାଗର ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମରୂପେ ଅବ୍ରାହାମ ହାଗର ଓ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କୁ ବାହାର କରାଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। ପୌଲ ସେହି ଘଟଣାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ-ଚୁକ୍ତିର ଜନମଣ୍ଡଳୀ ଭାବେ ବହିଷ୍କୃତ କରାଯିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସେ ନିଜ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ କନ୍ୟାକୁଳ ସହିତ ଏକ ନିୟମ-ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ।

> କାରଣ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି ଯେ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଜଣେ ଦାସୀରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନା ସ୍ତ୍ରୀରୁ। କିନ୍ତୁ ଦାସୀର ପୁତ୍ର ଶରୀରାନୁସାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା; ଆଉ ସ୍ୱାଧୀନା ସ୍ତ୍ରୀର ପୁତ୍ର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଥିଲା। ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ରୂପକ; କାରଣ ଏମାନେ ଦୁଇଟି ନିୟମର ପ୍ରତୀକ; ଜଣେ ସୀନୟ ପର୍ବତରୁ, ଯାହା ଦାସତ୍ୱ ପାଇଁ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ସେହି ହେଉଛି ହାଗର। କାରଣ ଏହି ହାଗର ଅରବରେ ଥିବା ସୀନୟ ପର୍ବତ; ଏବଂ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯିରୂଶାଲେମଙ୍କ ସମାନ, କାରଣ ସେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଦାସତ୍ୱରେ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଉପରସ୍ଥ ଯିରୂଶାଲେମ ସ୍ୱାଧୀନା; ସେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମାତା। କାରଣ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି, "ହେ ବନ୍ଧ୍ୟା, ଯେ ଜନ୍ମ ଦେଉନାହଁ, ଆନନ୍ଦ କର; ହେ ଯେ ପ୍ରସବବେଦନା ଭୋଗ କରୁନାହଁ, ଫୁଟିପଡ଼ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକ; କାରଣ ଯାହା ପରିତ୍ୟକ୍ତା, ତାହାର ସନ୍ତାନ ସ୍ୱାମୀବତୀଠାରୁ ଅଧିକ।" ଏବେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ପରି ଆମେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସନ୍ତାନ। କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଯେପରି ଶରୀରାନୁସାରେ ଜନ୍ମିତଜଣେ ଆତ୍ମାନୁସାରେ ଜନ୍ମିତଜଣଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା କରିଥିଲା, ସେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଛି। ତଥାପି ଶାସ୍ତ୍ର କ'ଣ କୁହେ? "ଦାସୀ ଏବଂ ତାହାର ପୁତ୍ରକୁ ବାହାର କରିଦେ; କାରଣ ଦାସୀର ପୁତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନା ସ୍ତ୍ରୀର ପୁତ୍ର ସହିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ।" ଏହିପରି, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମେ ଦାସୀର ସନ୍ତାନ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଧୀନାର। ଗାଲାତୀୟ 4:22–31।

ଇଶ୍ମାଏଲ ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ମାତା ହାଗର ମୃତ୍ୟୁର ଚୁକ୍ତିର କଳିସିଆର ପ୍ରତୀକ। ଇସହାକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସାରା ଜୀବନର ଚୁକ୍ତିର କଳିସିଆର ପ୍ରତୀକ। ଏହି କାରଣରୁ ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ବାରୋଜଣ ପୁଅ ଥିଲେ, କାରଣ ବାର ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କର ଏକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିରୂପ।

ସୁସମାଚାରଗୁଡ଼ିକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ବଂଶାବଳୀ ରହିଛି। ଗୋଟିଏ ମାଥିଉରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଲୂକରେ।

> ଏବଂ ଯାକୋବ ମରିୟମଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ; ସେହି ମରିୟମଙ୍କଠାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ହେଲା, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି କୁହାଯାନ୍ତି। ଏହେତୁ ଆବ୍ରାହାମଠାରୁ ଦାଉଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପିଢ଼ି ଚଉଦ ପିଢ଼ି; ଏବଂ ଦାଉଦଠାରୁ ବାବିଲକୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଉଦ ପିଢ଼ି; ଏବଂ ବାବିଲକୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବାଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଉଦ ପିଢ଼ି। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏପରି ପ୍ରକାରେ ହେଲା: ତାଙ୍କ ମାତା ମରିୟମ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ ବାଗ୍ଦତ୍ତା ହୋଇଥିବାବେଳେ, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ବୋଲି ପାଇଯାଇଲେ। ମଥି 1:16–18।

ମାଥିଉଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ତିନୋଟି ସମାନ ଚୌଦ ପିଢ଼ୀର ଅବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ମିଶି ବିଆଳିଶ ପିଢ଼ୀର ଗୋଟିଏ ଅବଧି ଗଠନ କରେ। ଚୁକ୍ତିତମକ ଇତିହାସରେ ମୋଶା ଯେପରି ଆଲଫା, ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ ଚୁକ୍ତିତମକ ଇତିହାସର ଓମେଗା। ମୋଶା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ତାଙ୍କ ନିଜ ପରି" ହେବେ। ମୋଶାଙ୍କ ଏକଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଜୀବନରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ତିନୋଟି ଅବଧି ଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚାଳିଶ-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧିକୁ ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି ରଖିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ କାଦେଶରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହା 1863 ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରତୀକ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତିନୋଟି ଅବଧି ଦାଉଦଙ୍କ ପାଖରେ, ବାବିଲୋନର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ, ଏବଂ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ନିଜ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥିରୀକରଣରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଦାଉଦ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ବିଜୟୀ କଲିସିୟାଙ୍କ ଉନ୍ନତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଙ୍କ୍ତି ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ

ବାବିଲୋନକୁ ବହି ନିଆଯାଉଥିବାର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ। ତୃତୀୟ ଅବଧି କ୍ରୁଶରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହା ପୁନରାୟ ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଅବ୍ର ାହାମଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତ ିକୁ ଏକ ଶତ ଚଉଁଚାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ନୋହଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତ ିକୁ ବିଶାଳ ଜନସମୁଦାୟ ସହିତ ସ୍ଥ ିର କରନ୍ତ ି।

ଏହି ଦୁଇଟି ରେଖାକୁ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏର ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଖାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଯାହା ବୁଝିବାକୁ ମିଳେ, ତାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ। ମୋଶାଙ୍କର ଏକଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ନୋହଙ୍କର 120 ବର୍ଷ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବିଆଳିଶ ପିଢ଼ି ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବିଆଳିଶ ମାସର ଶାସନ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ।

> ତାହାପରେ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ମୋର ଆତ୍ମା ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ସଦାକାଳ ବିବାଦ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ମଧ୍ୟ ମାଂସ; ତଥାପି ତାହାର ଦିନ ଏକ ଶତ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ହେବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 6:3।

ମାଥିଉଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ସହିତ, ଯାହା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଚୁକ୍ତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ, ଲୂକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ସୃଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଏ, ଏବଂ ଏହିପରି ଏଦେନରେ ଆଦମ ଭଙ୍ଗ କରିଥିବା ଜୀବନର ଚୁକ୍ତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ। ଲୂକଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବଂଶରେଖା ଧରି ପଛକୁ ଯାଇ ଆଦମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ, ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାବେ ପରିଚିତ। ଏହି ରେଖା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଥମ ଆଦମରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ପ୍ରଥମ ଆଦମରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୭୭ ପିଢ଼ୀ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି।

ଶାସ୍ତ୍ରର ବଂଶାବଳୀମାନେ ସତ୍ୟର ରେଖାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଆମେ ଏମିତି କିଛି ରେଖାକୁ ସମ୍ପ୍ରତି ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ, ଯେଉଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତିକ୍ରମ କରେ। ବଂଶାବଳୀର ଏହି ରେଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଐତିହାସିକ ପୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ପୂର୍ବାନୁମାନମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ନିହିତ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ Palmoni, ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକଙ୍କର ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଅଛି, କାରଣ ଏହି ରେଖାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ଥାପିତ ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ରହସ୍ୟପ୍ରଶ୍ନମାନେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ସେହି ଦୁଇଟି ସ୍ୱର ସହ ଆଉ ଗୋଟିଏ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦଙ୍କର ସ୍ୱର, ଯିଏ ସମସ୍ତ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି, ଯାହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର, ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଏବଂ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ନାମମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ସ୍ୱରକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଫେରିଲେ, ସେହି ସ୍ୱର ଅନେକ ଜଳଧ୍ୱନି ପରି ଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ପାଇଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଜନସମୂହର ସ୍ୱର ପରି ଥିଲା। ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠସ୍ଥ ବାର୍ତ୍ତା, ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ମିଳୁଥିବା ନାମଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂଖ୍ୟାବିନ୍ୟାସ—ଏମାନେ ଗୋଟିଏ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ତିନୋଟି ସ୍ୱର। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏହି ତିନୋଟି ସ୍ୱର ସହିତ ଗୋଟିଏ ପଙ୍କ୍ତିକୁ ନେଇ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ସମାନ୍ତରାଳ ପଙ୍କ୍ତିର ଉପରେ ରଖନ୍ତି, ତେବେ ତିନୋଟି ସ୍ୱର ଅନେକ ସ୍ୱରରେ ପରିଣତ ହୁଏ।

> ଏବଂ ସିଂହାସନରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ନିଃସୃତ ହେଲା, ଯାହା କହୁଥିଲା, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ସେବକମାନେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବାମାନେ, ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ ସମସ୍ତେ, ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କର। ଏବଂ ମୁଁ ଏପରି ଶୁଣିଲି, ଯେପରି ଏକ ବିଶାଳ ଜନସମୂହର ସ୍ୱର, ଏବଂ ଯେପରି ବହୁ ଜଳର ସ୍ୱର, ଏବଂ ଯେପରି ପ୍ରବଳ ମେଘଗର୍ଜନର ସ୍ୱର, କହୁଥିଲା, ହାଲେଲୁୟା; କାରଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 19:5, 6.

ଇସ୍ର ାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ କିଛି ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଂଶାବଳୀ ମିଳେ। ଉତ୍ତ ର ରାଜ୍ୟ ଇସ୍ର ାଏଲର ପ୍ର ଥମ ସାତ ରାଜା ଆହାବ, ଇଜେବେଲ ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତ ି, ଏପରିକରେ ସେମାନେ ରବିବାର ନିୟମକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି। ଉତ୍ତ ର ଗୋତ୍ର ମାନଙ୍କ ର ଶେଷ ସାତ ରାଜାଙ୍କ ବଂଶରେଖା ରବିବାର ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ର ହକାଳର ସମାପ୍ତ ିରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ 12ରେ ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହୁଅନ୍ତ ି। ଯିହୂଦାର ପ୍ର ଥମ ସାତ ରାଜା ରବିବାର ନିୟମରୁ ମିଖାଏଲଙ୍କ ଉଠି ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର

ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଶେଷ ସାତ ରାଜା ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯାହା ରବିବାର ନିୟମକୁ ନେଇଯାଏ। ଦୁଇଟି ବଂଶାବଳୀୟ ରେଖା, ଉଭୟରେ ଏକ ଆଲଫା ଇତିହାସ ଏବଂ ଏକ ଓମେଗା ଇତିହାସ ରହିଛି। ଆଲଫା ଇତିହାସ ହେଉଛି 9/11 ରୁ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର କାଳ, ଏବଂ ଓମେଗା କାଳ ହେଉଛି ରବିବାର ନିୟମରୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଥମ ସାତ ରାଜା, ଯିହୂଦାର ଶେଷ ସାତ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ସମରେଖ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ସାତ ରାଜା, ଯିହୂଦାର ପ୍ରଥମ ସାତ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ସମରେଖ ହୁଅନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହାକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

"ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ରୁହ"

"[ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୧, ୨, ଉଦ୍ଧୃତ।] ସମଗ୍ର ବାଇବେଲ ଏକ ପ୍ରକାଶନ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ କିଛି ତାଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଅବସ୍ଥିତ। ସୃଷ୍ଟି ଓ ମୁକ୍ତିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଯାହାଙ୍କର ଆମେ, ସେହି ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ୱର ଆମ ସହ କଥା କହିଛନ୍ତି। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ, ଶୀଘ୍ର ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଅଛି ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାଟ୍ମୋସ ଦ୍ୱୀପରେ ନିର୍ବାସିତ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ ଦୈବୀ ପ୍ରକାଶନର ମହାନ ନ୍ୟାସଧାରୀ। ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ସମାପନୀ ଦୃଶ୍ୟମାନଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ କାହାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ, ସେ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ଆମେ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଉଁ। ଈଶ୍ୱର ଏହି ପ୍ରକାଶନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହିକୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ।"

"ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ ଯୋହନ ଏହି ପ୍ରକାଶନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଚୟନିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଥମେ ଚୟନିତ ହୋଇଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ଜୀବିତ ରହିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ନୂତନ ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ସେ ଯେପରି ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ, ପୁରାତନ ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲ ସେପରି ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ।"

ଯୋହନଙ୍କୁ ଯାହା ଜଣାଇବାକୁ ଥିଲା, ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ତାହା ନିଜ ସେବକଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ଏହାକୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଦିଅନ୍ତୁ। ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆମର ସତର୍କ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନର ବିଷୟ ହେବା ଉଚିତ; କାରଣ ଆମେ ଏମିତି ଏକ ସମୟରେ ବଞ୍ଚୁଛୁ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଧୀନ ନୁହେଁ ଏମିତି ଲୋକମାନେ ମିଥ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଣିବେ। ଏହି ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାରଣ ପାଇଁ ଆକାଙ୍କ୍ଷାପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିକଳ୍ପନାମାନ ଅଛି। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଷୟବିନ୍ୟାସକୁ ଆମୂଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଏମିତି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମକୁ ସତର୍କ ରଖିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ପର୍ବଗୁଡ଼ିକରେ ଯାହା କିଛି ଘଟିବ, ତାହା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିବେ।

"ସମୟ ବିତିଯାଇବା ପରେ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅନୁଯାୟୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ। ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନଥିଲା, ଯେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନରେ କୌଣସି ଅଂଶ ନଥିଲା। ଏହା ସେହି କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଆସୁଥିଲେ।"

"ଯେମାନେ ଏହି ଅନୁଭବମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଗତି କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାହାଡ଼ଶିଳା ପରି ଦୃଢ଼ ରହିବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ଆମକୁ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ହେବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବାନ୍ଧି ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି। ଯେମାନେ ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟର ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥାପନାରେ ଅଂଶ ନେଇଥିଲେ, ଯେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥକୁ ସୂଚିତ କରିଥିବା ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟର କର୍ମୀମାନେ ବୋଲି ମନେ କରାଯିବାକୁ ହେବ। ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭବରୁ କହିପାରନ୍ତି। ଏହି ପୁରୁଷମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ପତାକାକୁ ନିଜ ହାତରୁ ଛିନିନିଆଯିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭରସାର ଆରମ୍ଭକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିବାକୁ ହେବ।"

“ଆମେ ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ବେଳେ, ଅତୀତର ଇତିହାସ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚାରିତ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେସବୁକୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ କରାଯିବା ଉଚିତ। ସେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରାଯିବା ଉଚିତ। ଈଶ୍ୱର ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ଭିତ୍ତିରୁ ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ନୂତନ ସଂଗଠନରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ସତ୍ୟରୁ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ଅର୍ଥ ବୋଝାଏ।”

“ଚିକିତ୍ସା ମିଶନରୀ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରୁ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ଅତୀତ ଅନୁଭବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେବ। ଏଦେନ, ସୁନ୍ଦର ଏଦେନ, ପାପର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରା ଅବନତ ହୋଇଗଲା। ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ତାହାର ସ୍ଥାପନାରେ ଯେମାନେ ନିଜ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଥିଲେ, ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଏବେ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି।”

“ସମୟ ସମୟରେ ଆମେ ଜଗତର ମହାନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ-ସୂଚନା ପଢୁଁ। ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ହଠାତ୍ ଆସିଗଲା, ମାନୋ ଗୋଟିଏ କ୍ଷଣମାତ୍ରରେ। ଅନେକେ, ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ଗୋଟିଏ ଭୋଜ ପରେ, କିମ୍ବା ନିଜ ସ୍ୱ-ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସ୍ୱାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା କରିବା ପରେ, ମରିଯାନ୍ତି। ଏହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାରିତ ହୁଏ, ‘ସେ ନିଜ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି; ତାକୁ ଏକାକୀ ରହିବାକୁ ଦିଅ।’ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ରଭୁ ଆଉ ତାହାକୁ କ୍ଷତିରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ହଠାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଆସେ, ଏବଂ ତାହାର ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ କ’ଣ? ତାହାର ଜୀବନ ବିଫଳତାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି। ଗଛଟି ପଡ଼ିଯାଏ, କାରଣ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ତାହାକୁ ଧାରଣ କରିରଖିଥିଲା, ସେଇ ଶକ୍ତି ତାହାକୁ ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ବଳିଦାନଙ୍କ ପାଖରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ।”

“ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନେ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କିଛି ଖୋଜିବାରେ ମଗ୍ନ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନିର୍ଥକରେ ନିଜ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଦୀର୍ଘସହନଶୀଳ କ୍ଷମାଶୀଳତାକୁ ପଶ୍ଚାହାର କରନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦର ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାନ୍ତି।”

“ଏମିତି କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅବନତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଲୋକରେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ଏବେ କିଏ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥପର, ପାର୍ଥିବ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ? ଏବେ କିଏ ଆତ୍ମାର ମୂଲ୍ୟକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବ? ଯଦି ଜଣେ ମଣିଷ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଲାଭ କରେ, ତଥାପି ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ହାରାଏ, ତେବେ ତାହାର କ’ଣ ଲାଭ ହେବ? କିମ୍ବା ଜଣେ ମଣିଷ ନିଜ ଆତ୍ମାର ବଦଳରେ କ’ଣ ଦେବ? ଆପଣମାନେ କି ଜୀବନର ରୁଟି ଏବଂ ମୋକ୍ଷର ଜଳ ପାଇଁ ଭୁଖା ଓ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ଅଛନ୍ତି? ଯେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟକୁ କି ଆପଣମାନେ ଉପଲବ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି? ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବୋଲି ଧରାଯିବାକୁ ଥିବା, ସେମାନେ କି ନିଜମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ-ଘୋଷଣାନୁସାରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତି? ସେମାନେ କି ଆତ୍ମାର ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନ? ସେମାନେ କି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସଶୀଳ?” Manuscript Releases, volume 20, 150, 151.